

Republika Hrvatska
Upravni sud u Splitu
Split, Put Supavlja 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Sandi Crljen Ivančić, uz sudjelovanje zapisničarke Radojke Ćupurdije, u upravnom sporu tužitelja Tomislava Prtenjače iz protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, u predmetu odlučivanja o sukobu interesa, nakon održane glavne rasprave 2. srpnja 2020., objavom odluke 7. srpnja 2020.

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Tomislava Prtenjače radi poništenja odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Broj: 711-1-475-P-45-19/20-12-8, od 31. siječnja 2020.

Obrazloženje

Osporenom odlukom Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa (dalje – tuženik), Broj: 711-1-475-P-45-19/20-12-8, od 31. siječnja 2020. utvrđeno je da je Tomislav Prtenjača (dalje – tužitelj), propustom da po pisanom pozivu Povjerenstva priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje imovine prijavljene u izvještu o imovinskom stanju dužnosnika podnesenim 27. lipnja 2017. povodom stupanja na dužnost, te 29. ožujka 2019. i 9. travnja 2019. povodom promjene i stanja imovine, počinio povredu članka 27. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15; i 98/19., dalje - ZSSI), u vezi s člankom 8. i 9. ZSSI-a.

Protiv osporene odluke tuženika tužitelj je pravodobno podnio tužbu u kojoj u bitnom ističe kako pobijana odluka nije ni osnovana ni zakonita, kao i da je tuženik pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i posljedično pogrešno primjenio materijalno pravo. Iz obrazloženja pobijane odluke da jasno proizlazi kako je tužitelj 27. lipnja 2017. podnio izvješće o imovinskom stanju povodom stupanja na dužnost, te da je 29. ožujka 2019. i 9. travnja 2019. podnio izvješće povodom promjene, ali da nije naveo podatke o dugovanju prema Croatia osiguranje d.d. Dalje u tužbi ističe da je odredbom članka 8. stavka 7. ZSSI-ā propisano kako podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju podatke o dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama, te da tužitelj nije naveo obvezu kao sudužnik kredita budući da sudski postupak u vrijeme stupanja na dužnost prilikom podnošenja imovinske kartice nije bio okončan jer Vrhovni sud Republike Hrvatske nije donio odluku povodom podnesene revizije. Nadalje navodi da je u konkretnom slučaju tužitelj bio sudužnik kredita tako da nije stekao niti izgubio neku materijalnu korist, te da njegova imovinska kartica nije sadržavala podatke o bilo kakvim dugovima ili obvezama. Slijedom svega navedenog, predlaže суду zakazati glavnu raspravu uz

sudjelovanje tužitelja, te donijeti presudu kojom se poništava osporena odluka tuženika Broj:711-I-475-P-45-19/20-12-8 od 31. siječnja 2020. i tuženika obvezuje na naknadu troška upravnog spora tužitelju.

U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te u bitnom istakao kako je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, a pobijanu odluku donio uvažavajući sve dokaze u provedenom upravnom postupku, pravilno primjenjujući materijalno pravo. Nadalje se u odgovoru pozvao na navode iznijete u obrazloženju osporene odluke, te istakao kako tužitelj u svom očitovanju na zaključak, kao ni u očitovanju na odluku o pokretanju postupka nije osporio da su podaci o njegovoj imovini koje je tuženik utvrdio istiniti i točni, odnosno nije osporio da je tuženik točno utvrdilo da je postojalo dugovanje tužitelja prema trgovačkom društvu Croatia osiguranje d.d. koje je potvrđeno pravomoćnom sudskom presudom od 5. rujna 2017. Također da nije osporio da je predmetno dugovanje podmirila tužiteljeva majka 27. prosinca 2018. te da je tužiteli s istoga dana sklopio ugovor o zajmu kojim se kao zajmoprimec obvezuje vratiti iznos od 85.000,00 kn tužitelju kao zajmodavcu. Nadalje se u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj također ne osporava da navedene podatke nije naveo u podnesenim izvješćima o imovinskom stanju, odnosno da sukladno zakonskoj obvezi nije podnio izvješća o imovinskom stanju istekom godine u kojoj su navedene promjene nastale, a s ciljem usklađivanja prijavljenog imovinskog stanja sa stvarnim. Tuženik stoga ističe kako je netočan navod tužitelja da nije propustio učiniti niti jednu radnju vezanu za promjenu njegove imovinske kartice. Slijedom navedenog, tuženik ističe da je u predmetnoj odluci pravilno i potpuno utvrdio da je tužitelj počinio povredu odredbe članka 27. u vezi s člankom 8. i 9. ZSSI-a te je izrekao primjerenu sankciju u zakonskim okvirima članka 42. stavka 3. i članka 44. ZSSI-a. Zbog navedenog predlaže sudu da, primjenom članka 57. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17, dalje - ZUS) donese presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev u cijelosti, kako u pogledu glavnog zahtjeva za poništenjem osporavane odluke tuženika, tako i u pogledu eventualnih zahtjeva za naknadom troškova upravnog spora.

Ocenjujući zakonitost osporenog rješenja sud je izveo dokaz pregledom sudskog spisa kojem priližeće osporena odluka, te je pregledan cjelokupni spis tuženog tijela dostavljen uz odgovor na tužbu.

U sporu je održana rasprava 2. srpnja 2020. čime je dana mogućnost strankama da se u skladu s člankom 6. ZUS-a očituju o činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješenje ove upravne stvari, međutim stranke na raspravu nisu pristupile pa je rasprava, u skladu s odredbom članka 39. stavak 3. ZUS-a, održana u njihovoj odsutnosti.

Na temelju provedenih dokaza tijekom upravnog postupka kao i tijekom ovog spora, te nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, u skladu s odredbom članka 55. stavka 3. ZUS-a, sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 8. stavkom 1. ZSSI-a propisano je da su dužnosnici obvezni u roku od 30 dana od dana stupanja na dužnost podnijeti izvješće Povjerenstvu s podacima o dužnosti koju obavljaju profesionalno ili neprofesionalno, o ostalim dužnostima koje obnašaju, odnosno djelatnostima koje obavljaju, o djelatnosti koje su obavljali neposredno prije stupanja na dužnost i s podacima o svojoj imovini te imovini svoga bračnog ili izvanbračnog druga i malodobne djece, sa stanjem na taj dan, dok je stavkom 2. istog članka propisano da su, ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene glede imovinskog stanja, dužni o tome podnijeti izvješće Povjerenstvu istekom godine u kojoj je promjena nastupila.

Stavkom 5. istog članka propisano je da podaci o imovini obuhvaćaju podatke o naslijedenoj i stečenoj imovini, a stavkom 7. propisano je da podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju, između ostalog, podatke o dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama.

Člancima 21. i 22. ZSSI-a propisano je da Povjerenstvo vrši provjeru podataka iz podnesenih izvješća o imovinskom stanju dužnosnika koja može biti prethodna

(administrativna) i redovita provjera. Na temelju članka 24. ZSSI-a redovita provjera podatka predstavlja provjeru podataka iz članka 8. i 9. toga Zakona koja se obavlja prikupljanjem, razmjenom podatka i usporedbom prijavljenih podatka o imovini iz podnesenih izvješća o imovinskom stanju dužnosnika s pribavljenim podacima od Porezne uprave i drugih nadležnih tijela Republike Hrvatske, sukladno odredbama toga Zakona i podzakonskih propisa donesenih na temelju toga Zakona.

Odredbom članka 26. ZSSI-a propisano je da će Povjerenstvo bez odgađanja zatražiti od dužnosnika pisano očitovanje s potrebnim dokazima ukoliko prilikom redovite provjere podataka utvrdi nesklad, odnosno nerazmjer između prijavljene imovine iz podnesenog izvješća iz članka 8. i 9. ovog Zakona i stanja imovine dužnosnika kako proizlazi iz pribavljenih podataka od nadležnih tijela iz članka 24. toga Zakona.

Konačno, odredbom članka 27. ZSSI-a propisano je da će Povjerenstvo pokrenuti postupak protiv dužnosnika zbog kršenja odredbi iz članka 8. i 9. ovog Zakona te će o istom obavijestiti nadležna državna tijela ako dužnosnik ne dostavi Povjerenstvu pisano očitovanje iz članka 26. ovog Zakona u roku od 15 dana ili pak ne priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere s pribavljenim podacima o imovini dužnosnika.

U postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja tuženik je utvrdio:

- da je tužitelj dana 27. lipnja 2017. podnio izvješće o imovinskom stanju povodom stupanja na dužnost te dana 29. ožujka 2019. i 9. travnja 2019. povodom promjene,

- da je u izvješćima podnesenim 27. lipnja 2017. i 29. ožujka 2019. tužitelj u dijelu podataka o obvezama i potraživanjima naveo da obveze i potraživanja ne postoje, a u izvješću podnesenom 9. travnja 2019. tužitelj je naveo da potraživanja ne postoje, dok je u dijelu podataka o obvezama naveo kreditno zaduženje kod OTP banke d.d.,

- da je tuženik pribavio podatke od trgovačkog društva Croatia osiguranje d.d. koje je u svom očitovanju broj: 17755/2019-1 od 21. veljače 2019. navelo da je tužitelju i

kao solidarnim dužnicima, temeljem pravomoćne i ovršne presude Zupanijskog suda u Zadru, poslovni broj Gž-778/16 od 5. rujna 2017. naloženo da trgovačkom društvu Croatia osiguranje d.d. solidarno isplate iznos od 47.382,60 kn sa zakonskim zateznim kamatama krenuvši od 4. travnja 2006., te da Croatia osiguranju d.d. naknade parnični trošak,

- da je Odlukom od 20. studenoga 2018. u cilju zatvaranja cjelokupnog dugovanja, dužnicima otpisan dio duga te je odlučeno da imaju uplatiti iznos od 85.000,00 kn koji je tuženi i uplatio dana 27. prosinca 2018., nakon čega je povučen zahtjev za izravnu naplatu sa FINA-e,

- da je tuženik 11. srpnja 2019. sukladno članku 26. ZSSI-a, a s obzirom da je utvrđen nesklad između podataka o obvezama tužitelja navedenim u podnesenim izvješćima o imovinskom stanju i stanja imovine tužitelja utvrđenog u postupku redovite provjere, uputio tužitelju Zaključak, broj: 711-I-946-P-45/19-06-8, kojim ga je pozvao da se pisanim putem očituje na utvrđeni nesklad,

- da je tužitelj u svom očitovanju na Zaključak potvrdio da su podaci pribavljeni od nadležnih tijela istiniti i točni te da je Povjerenstvo u postupku redovite provjere točno utvrdilo postojanje obveze tužitelja prema trgovačkom društvu Croatia osiguranje d.d., kao i da je navedena obveza podmirena uplatom dugovanog iznosa od strane tužiteljeve majke, te je naveo da je sklapanjem ugovora o zajmu s nastalo novo potraživanje prema navedenoj fizičkoj osobi u iznosu koji je uplaćen Croatia osiguranju d.d. od strane njegove majke.

Na temelju naprijed utvrđenih činjenica, uz primjenu citiranih odredbe ZSSI-a tuženik je donio osporenu odluku smatrajući da je tužitelj počinio povredu odredbe članka 27. u vezi s člankom 8. i 9. ZSSI-a te je izrekao sankciju u zakonskim okvirima članka 42. stavka 3. i članka 44. ZSSI-a.

Navedeni stav tuženika ovaj sud prihvata kao zakonit i pravilan a obrazloženje dano osporenim rješenjem u cijelosti prihvata kao valjano, a kako je o svim tužbenim prigovorima tuženik u osporenom rješenju iznio svoje stavove koje u potpunosti kao pravilne i zakonite prihvata i ovaj sud, to se radi daljnog nepotrebnog ponavljanja tužitelj upućuje na obrazloženje osporenog rješenja.

Naprijed navedena utvrđenja iz upravnog postupka ne osporava ni tužitelj u ovom upravnom sporu.

Međutim, tužitelj u tužbi podnesenoj ovom суду protiv odluke tuženika osporava da je navedenu obvezu koju ima kao sudužnik kredita bio dužan prikazivati obzirom da u trenutku podnošenja imovinske kartice povodom stupanja na dužnost sudske postupak u kojem se obveza utvrđivala nije bio okončan, budući je protiv pravomoćne presude drugostupanjskog suda uložena revizija Vrhovnom суду Republike Hrvatske, a koji prigovor ovaj sud odbija kao neosnovan.

Naime i ovaj sud je stava da je tužitelj sukladno članku 8. stavku 2. ZSSI-a, bio obvezan istekom 2017. podnijeti izvješće o imovinskom stanju povodom promjene u imovinskom stanju te navesti podatke o predmetnom dugovanju, obzirom da je pravomoćnom presudom Županijskog suda u Zadru od 5. rujna 2017. utvrđeno da su tužitelj:

dužni trgovačkom društvu Croatia osiguranje d.d. solidarno isplatiti iznos od 47.382,60 kn sa zakonskim zateznim kamatama, kao i da je podmirenjem navedene obveze, uplatom cjelokupnog iznosa od strane tužiteljeve majke, kao i sklapanjem ugovora o zajmu se

došlo do nove promjene u imovinskom stanju tužitelja povodom koje je tužitelj bio u obvezi podnijeti novo izvješće o imovinskom stanju i istekom 2018., a što je tužitelj također propustio učiniti.

Pri tom se, samo uzgred, jer nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost osporene odluke tuženika, napominje tužitelju da izjavljivanje revizije protiv pravomoćne presude drugostupanjskog suda Vrhovnom суду Republike Hrvatske ne utječe na pravomoćnost i izvršnost odluke drugostupanjskog suda. Pri tom se napominje i to da je predmetna revizija rješenjem od 12. veljače 2018. odbačena kao nedopuštena, pa sve i u slučaju da je podnošenje revizije protiv pravomoćne presude drugostupanjskog suda Vrhovnom суду Republike Hrvatske bilo od utjecaja u predmetnoj pravnoj stvari, a nije, ista je okončana prije isteka 2018. kada je za tužitelja nastupila nova obveza podnošenja izvješća o promjenama u imovinskom stanju.

Slijedom navedenog, obzirom da je odredbom članka 8. stavkom 7. ZSSI-a jasno propisano da podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju, između ostalog i podatke o dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama, koje podatke tužitelj u izvješćima o imovinskom stanju nesporno nije prikazao, ovaj sud je odluku tuženika ocijenio pravilnom i zakonitom, pa je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Isto tako, po mišljenju ovog suda nisu ostvareni niti razlozi ništavosti osporenog rješenja iz članka 128. stavka 1. ZUP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, slijedom čega je odlučeno kao u izreci ove presude.

Odluka o trošku je izostala, budući da isti nije popisan.

U Splitu, 7. srpnja 2020.

SUTKINJA

Sanda Crljen Ivančić, v.r.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom суду Republike Hrvatske. (članak 66. ZUS-a). Žalba se podnosi putem ovog суда u dovoljnom broju primjeraka za суд i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude (članak 70. ZUS-a). Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Za točnost oправдатељ овлаштиeni službenik
Nataša Brajević

